

det er slet ingen Ting. Det ærede Medlem henviste til mine Udtalelser i 1894. Dem staar jeg fuldstændig ved, thi de Forslag, som nu ere forelagte her, og som jeg søger at værne mod det ærede Medlems Ændringsforslag, ere netop de samme Forslag, jeg kæmpede for i 1894, og det ærede Medlem har naturligvis Ret — det var omtrent det, jeg sagde den Gang —, at et Ændringsforslag, der er retfærdigt og rimeligt, skal man ikke forkaste, men bringe op i Landstinget. Det er rigtigt, men det ærede Medlems Ændringsforslag ere uretfærdige og urimelige, og derfor skulle vi slaa dem ihjel paa det mest eftertrykkelige, vi kunne. Det ærede Medlem bliver ved at mene, at han staar paa Venstres gamle Standpunkt, og derpaa vil han saa overordentlig gerne staa. Jeg skal ikke optage nogen meget dyb Debat med det ærede Medlem derom, da Tiden iler, men kun sige, at naar det ærede Medlem vil henvise til, at Landbrugets Konjunkturer vare anderledes i 1872 end nu, og at der derfor godt kunde gives noget mere for Tiendens Afløsning den Gang, saa har det ærede Medlem ikke forstaaet et eneste Ord af det, jeg udviklede om Betydningen af Tallet 18 i Aaret 1899 og i 1872. Hvad jeg udviklede, viser, at lige over for hver 10 Kr.s Kapitelstakst betød Tallet 18 i 1872 8 Kr. om Aaret og i 1899 5 Kr. 85 Øre. Men det er gaaet ganske forbi det ærede Medlems Øren. Det ærede Medlem har ikke forstaaet en Smule deraf; om det nu skulde ligge i, at det ikke er tilstrækkelig videnskabeligt fremstillet, skal jeg ganske lade staa hen.

Endnu ønsker jeg, inden jeg slutter, at gøre en lille Bemærkning til det ærede Medlem for Assens. Det ærede Medlem udtalte, at det Gode haabede han at faa ud af denne Tiendelov — som han mente ikke kunde blive til noget — at naar den blev forkastet, vilde Flertallet her i Tinget sætte desmere Kraft ind paa Skattelovene — saaledes lød det ærede Medlems Ord. Ja, nu ved jeg ganske vist, at det ærede Medlem længes over al Maade efter en Brændevinsskat, men det ærede Medlem maa ikke tage mig det fortrydeligt op, naar jeg siger, at det er der andre, der ikke gøre i samme Grad som han. Derfor kunne vi ikke, og jeg tror, jeg tør sige det paa fleres Vegne, tjene det ærede Medlem med at arbejde med større Kraft paa Skattelovene end den, hvormed vi hidtil have arbejdet derpaa. Vil det ærede Medlem have, at vi yderligere skulle samle Kræfter ved at tage Snapseloven med, saa-

ledes som det ærede Medlem ønsker den, er jeg bange for, at det ærede Medlem vil blive skuffet, hvad enten Tiendeloven bliver vedtagen eller ikke.

Busk: Jeg ønsker kun at gøre en kort Bemærkning, som den ærede Ministers Udtalelse gav mig Anledning til. Den ærede Minister udtalte som en Hindring for denne Lovs Gennemførelse, at den væsentligste Del af Tienden betaltes in natura, og som Følge deraf vilde det være en Hindring for at faa den afløst paa den Maade, som Loven foreslaar. Nu have vi jo en udførlig Betænkning angaaende Tienden i Rigsdagstidenden for 1893—94, Till. B., Sp. 2265 ff., hvor det daværende Udvalg har lavet en meget udførlig Statistik, og med den ærede Formands Tilladelse — det er kun tre Linier — skal jeg læse det op, saa vil det høje Ting og den ærede Minister se, at han deri tager fuldstændig fejl. Denne Statistik oplyser, at Kongetienden svares in natura af 89,036 Tdr. Hartkorn, medens der er 211,204 Tdr., der svare efter Kapitelstakst, og desforuden svares der faste Pengebeløb af 11,364 Tdr. Hvad Kirketienden angaar, er der 97,294 Tdr., der svare in natura, men der er ikke mindre end 213,804 Tdr. Hartkorn, der svare efter Kapitelstaksten, og 10,306 Tdr., der svare et fast Pengebeløb. Hvad Præstetienden angaar, er der 114,213 Tdr., der svare in natura til Præsterne, men 207,886 Tdr., der svare efter Kapitelstaksten, og 1,422 Tdr., der svare et fast Vederlag. Deraf vil den ærede Minister jo se, at det er saa urigtigt, som tænkes kan, hvad han sagde; der er nemlig over det dobbelte, langt over det dobbelte Antal Tønder, der svare efter Kapitelstakst eller med et fast Pengevederlag, og det er den langt mindre Del, der svares in natura. Da den ærede Minister saa udtrykkelig omtalte dette Forhold ved en Realitetsforhandling — skønt det jo lader til at være en almindelig Behandling — mente jeg, da jeg hører til dem, der selvfølgelig ønske, at der kunde komme et Resultat ud af denne Sag, at jeg havde en Forpligtelse til at drage dette frem lige over for den ærede Ministers Udtalelser. Naturligvis gaar jeg ud fra, at den Statistik, der findes i Betænkningen, er rigtig.

Landbrugsministeren (A. Hage): De Tal, som det ærede Medlem nu læste op, havde jeg ikke ved Haanden, men jeg kan ikke indse, at det ærede Medlem havde